



НІЖНІСТЬ

«Не самим хлібом житиме людина, але
кожним словом, що виходить з Божих уст»
(Матв. 4:4).

500 ЛІТ
РЕФОРМАЦІЇ

ВІЧНИЙ СКАРБ

№ 3 Березень 2017

Щомісячна християнська газета

www.lifeforce.com.ua



«Діти – спадщина
Господня, плід
утроби – нагорода!»
(Псал.126:3).



БЛАГОСЛОВІТЬ ЖІНКУ!

Яка роль жінки в сучасному суспільстві? Як змінилися уявлення про неї за останні роки? Де вона черпає сили, щоб витримати ритм буття? Багато запитань можна поставити жінці сьогодні. Та чи зможе вона відповісти на них?

Як багато суперечок виникає щодо того, якою має бути жінка. Різні думки, різні уявлення, різні вимоги. Нинішнє суспільство ставить перед сучасною людиною нові запити, особливо щодо життя жінки. На її плечах, як і раніше, лежить турбота про сім'ю, дітей, робота, але їй слід по-новому поглянути на безліч

інших речей. У наш час недостатньо просто плисти за течією, необхідно відповідати становищу, долати конкуренцію, будувати кар'єру та багато іншого. І це стосується не лише жінок поза Церквою, а й нас із вами, дружин-християнок. Ми – мимовільні учасниці цього виру, ми постійно спілкуємося з людьми, для яких це норма життя. Нам необхідно знати та розуміти потреби сучасної жінки й водночас відповідати вічному стандарту.

Утім, як не захопитися новими течіями? Як не спокуситися закликами сучасності? Як не проміняти

призначення Боже на сумнівні ролі в театрі життя? Напевно, це було б дуже складно, якби Господь не подбав про Своє тендітне й ніжне творіння, подарувавши йому один універсальний вихід. Він простий, як і все геніальне, що створив Господь. Необхідно поглянути на своє призначення, відірвавшись від землі, з висоти небес, звідки все виглядає зовсім інакше. Як у буденних речах мого існування знайти великий сенс призначення? Хіба можна в монотонності домашньої роботи, рутинної та стомливої праці відшукати щось велике?

На сторінках Біблії я знайшла текст, який був мені незрозумілим. «Та спасеться вона народженням дітей, якщо буде перебувати у вірі, любові та святості з розсудливістю» (1 Тим. 2:15). Отже, якщо нічого великого й важливого для Церкви я зробити не зможу, то спасіння прийде до мене через народження дітей. «Як це так, – думала я, – а як тоді таланти, здібності, сили, мрії та надії? Невже все це нікому не потрібне? І як можна перебувати в любові та святості, якщо навколо крикливі, невгамовні діти? А у світі так багато спокус і можливостей... Хто зможе витримати все це й отримати спасіння?». Так, я погано розуміла роль матері в цьому світі. Мені все ще не вистачає Божественної мудрості, але дещо я все-таки змогла зрозуміти.

Сучасне суспільство намагається сформувати в нашому розумі нову модель поведінки та призначення жінки, матері. Вона не схожа на тих скромних невідомих представниць прекрасної статі, яким лише зрідка вдавалося залишити свій слід в історії. Наша сучасниця – господиня становища, вона сама вершить свою долю й долю світу. Як це не сумно, але це факт. У гонитві за своєю незалежністю жінка немов поспішає надолужити згаяне. А коли досягає своєї мети, до неї приходять усвідомлення втраченого.

А що ж втратила сучасна жінка? Якраз своє головне призначення та певну заповідь спасіння – материнство. Чому саме діти, які сьогодні (у сучасному розумінні) забирають у жінки красу, молодість, свободу, здоров'я, і є спасінням для жінки?

З чого все починається? Саме через можливість стати матір'ю жінка наближається до розуміння Бога як Творця. Віддаючи частину себе, своє тіло, свої мрії та надії, жінка пізнає велику таємницю буття – зародження життя. Який прекрасний шлях проходить плід у лоні матері від перших невидимих оку змін клітини до появи у світ! І тільки жінка удостоєна честі пізнати це диво.

Народившись на світ, немовля, ще вчора здатне лише криком

повідомити про свої потреби, вже через якийсь час усміхається у відповідь на голос і присутність рідної людини. Усмішку та плач деякі вчені вважають вродженими засобами привернення уваги матері до дитини. Саме вони допомагають «спрацювати» материнському інстинкту, який стає основою для формування найближчого людського зв'язку – між матір'ю та дитиною.

Тоді чому все-таки інстинкт? Чому Господь не зробив любов до дитини почуттям, яке можна обрати добровільно? Чому Він поставив його на одному рівні із серцебиттям, диханням, відчуттям голоду та інстинктом самозбереження? Матері достатньо лише погляду чи дотику – і він спрацює, навіть якщо це небажана дитина, яка завдала болю та страждання. Цей інстинкт допомагає уникнути багатьох трагедій. Немовляті немає діла до соціального, матеріального чи емоційного стану матері. Вона йому просто потрібна, життєво необхідна. Вродлива чи не дуже, успішна чи, за мірками світу, невдаха, освічена чи неграмотна, їй потрібна саме вона. Мама це розуміє теж інстинктивно, оскільки не здатна мислити інакше. Бог подарував і матері, і дитині внутрішні, незалежні від них самих механізми. І це прекрасно!

Діти ростуть. І їхній світ теж зростає й розширюється. І на цьому етапі потрібен надійний путівник. Мама стає тією людиною, яка відкриває для них новий світ і спрямовує на правильний шлях. Від першого вдиху, від смаку молока, від відчуття радості та тепла до розуміння складних і простих істин, до усвідомлення мети свого перебування тут, на землі, – пізнання Бога. І в цьому місія матері близька до місії Святого Духа, що веде нас до Христа.

Коли діти виростають, дедалі менше вони відчувають потребу в матері. Її місія вихователя наближається до завершення. Проте кожна матір має успішно впоратися з найскладнішим, на мій погляд, завданням – відпустити дітей з-під "свого крила" й дати їм свободу вибору. Усі наші надії, мрії, молодість, краса й талант будуть покладені в основу майбутнього життя наших дітей. Ми присвяtimo себе досягненню вищої мети буття – пізнання істини та життя вічного нашими дітьми. І тільки тоді в нашому житті виконаються слова апостола Павла: «...Спасеться вона народженням дітей», оскільки разом із Творцем, Святим Духом і Христом ми пройдемо весь цей шлях, глибше й сильніше усвідомимо біблійні істини. Спасіння, шлях жертвенності та зречення – у цьому і є мудрість Божественного плану. У цьому і є велич місії жінки тут, на Землі, такої непримітної, важкої, одноманітної й водночас такої високої та незамінної з висоти небес. Благословіть жінку!

Олена Єрьоміна



Молится мама

Музична партитура для пісні «Молится мама».

Ключ: Cm (три бемоль). Темп: 3/4.

Лірика:

1. Ти-хо сгу-ща-ю-т-ся те-ни,
2. Е-сли бе-да по-сту-чи-т-ся,
3. Вре-мя ле-тит не-за-ме-тно,

Све-ти-т-ся ту-скло лу-на,
Кто же е-ще, как не ты,
И в ка-ждом про-жи-том дне

Ма-ма сто-ит у по-сте-ли,
Ста-нет с лю-бо-вью мо-ли-т-ся,
Зна-ю, что ты, как и пре-жде,

Мо-ли-т-ся Бо-гу о-на, Я
Что-бы все бе-ды про-шли, Я
Мо-ли-ш-ся Бо-гу о-мне, Я

зна-ю, по-че-му у де-тей сла-дки-е сны,
зна-ю, по-че-му мне ле-гко в жи-зни мо-ей,
зна-ю, по-че-му И-и-сус-вер-ный мой Друг.

По-то-му что за них мо-ли-т-ся ма-ма!
По-то-му что за ме-ня мо-ли-т-ся ма-ма!
По-то-му что э-то ты, ма-ма, мо-ли-лас-ь!

СПОЧАТКУ СМУТОК, ПОТІМ РАДІСТЬ



«Блаженні ті, що плачуть, бо вони будуть потішені» (Матв. 5:4).

Подібно до першої заповіді блаженства, друга також суперечить мудрості та звичаям світу. У загальноприйнятому нехристиянському розумінні цей вислів безглуздий. Девіз цього світу: блаженні й щасливі ті, кому вдалося уникнути плачу.

Велика кількість закладів для розваг націлена на те, щоб допомогти людям подолати смуток, відвести їх від роздумів про серйозні загальні й індивідуальні проблеми. Цьому сприяють і телебачення, і переповнені спортивні ариени, і всесвітня мережа Інтернет. Вони «допомагають» відволіктися, утекти від такого страшного для багатьох реального життя.

Люди відчайдушно бажають бути щасливими. І величезна індустрія розваг пропонує людям так зване «щастя».

Однак мудрість Ісуса кидає виклик світській мудрості й у цьому питанні: «Блаженні (від грецького «макаріос», що також перекладається як «щасливі») ті, що плачуть». У Євангелії від Луки у вірші, паралельному другій заповіді блаженства, Ісус висловлює цю думку ще ясніше: «Горе вам, що смієтеся тепер, бо ви будете ридати і плакати» (Луки 6:25). Життя християнина відрізняється від життя людини, котра не сповідує віру в Христа. Християни

плачуть, тому що глибоко усвідомлюють власну гріховність. Не випадково, як сказано у Євангелії від Матвія, Ісус розпочинає Своє служіння благовістям словом «покайтеся».

Покаятися – означає визнати свою гріховність. Це означає плакати через те, що я грішник, і благодати Бога прощення.

Це не поверхове переживання, воно виходить із серця. Але з плачем приходить і надія. Адже «якщо ж визнаємо свої гріхи, то Він, вірний і праведний, щоб простити нам гріхи й очистити нас від усякої неправедності» (1 Івана 1:9).

Будучи християнами, ми усвідомлюємо, що наш гріх, наш спротив, наша легковажність привели Ісуса на Голгофський хрест. Він помер за наші гріхи. Саме гріх узяв найпрекрасніше Життя на світі й підняв його на хрест. Хрест відкриває наші очі на колосальні масштаби гріха та його огидність, і справжній християнин не може не відчувати глибокого смутку через свій гріх. «Бо смуток, що по-Божому, приносить покаяння на спасіння; а смуток світу спричиняє смерть» (2 Кор. 7:10). Отже, ми сумуємо не лише через наші особисті гріхи, але й через те, що ці гріхи завдали болю Ісусу.

Христос також плакав. Він не скоїв жодного гріха, але все ж таки плакав через гріх і його наслідки. Ми читаємо про те, які почуття були у Нього до

юдеїв, коли Його земні мандри добігали кінця. «Єрусалиме, Єрусалиме, що вбиваєш пророків і побиваєш камінням посланих до тебе! Скільки разів хотів Я зібрати твоїх дітей, як квочка збирає своїх курчат під крила, та ви не захотіли!.. Ось, залишається вам ваш дім порожнім» (Матв. 23:37, 38). Християни плачуть не лише через гріхи, котрі прибили Ісуса до хреста, але й через загублений світ, який гине, шматований насильством. «Пливуть водні потоки з очей моїх, – плачучи, написав псалмист, – бо Твого Закону не додержують» (Псал. 119:136).

Отже, християни також плачуть. Але парадокс Євангелія полягає у тому, що смуток через гріхи – це шлях до радості. Християни мають справжню радість у надії на спасіння; вони не хочуть мати порожнє безглузде щастя. За словами Ісуса, Його шлях – це єдиний шлях до вічного щастя. Таким чином, покаяння приносить перемогу. Спочатку смуток, потім радість.

Ісус щодня потішає тих, хто плаче. Сьогодні християнину доступне запевнення у Божому прощенні й любові, а також упевненість у спасінні. Це прощення негайне і безцінне, якщо ми щиросердно сумуємо через свої гріхи й відверто визнаємо свою потребу у Спасителі. Він любить нас і хоче дати нам прощення.

«Блаженні ті, що плачуть, бо вони будуть потішені». Обітниця другої

заповіді блаженства частково виконалася в тому сенсі, що ті, які плачуть через свої гріхи, прощені. Але використаний тут майбутній час передбачає більше. Справжню втіху християнам принесе Другий прихід Христа – подія, названа Павлом «блаженною надією» (Тита 2:13). Для тих, хто плаче, є надія та істинна втіха. Майбутня розрада від Господа безмежна. Прославимо Бога за те, що в цьому житті закінчується не все, для віруючих в Ісуса могила – не безповоротний кінець.

Павло сказав: «Коли ми надіємося на Христа тільки в цьому житті, то ми найнещасніші з усіх людей!» (1 Кор. 15:19). Ісус здобув перемогу над смертю й могилою – оплотом сатани і його царством смерті. І це величезна істина. Настане день, коли розкриються могили всіх, хто прийняв жертву Ісуса, принесену заради них.

Воскресіння Ісуса – ось що прозвучало похоронним набатом для смерті; воно проклало шлях для воскресіння всіх і кожного з Його послідовників.

Ті, хто любить Ісуса, мають кілька видів утіхи. По-перше, – утіха сьогодні – це прощення гріхів і прийняття у Божу сім'ю. По-друге, – майбутня втіха – при Другому приході та воскресінні. І, по-третє, вічна розрада, котра міститься в біблійних обітницях, стосовно Неба й Нової Землі. Це безмежна надія й остаточна втіха для всіх, хто плаче через гріх і його наслідки.

Утіхою всіх утіх буде вічний дім святих на Землі, створеній наново. Автор Об'явлення показує майбутню втіху Христових послідовників, коли пише: «І Він обітре кожну сльозу з їхніх очей, і більше не буде смерті, ні страждань, ні голосіння, ні болю, – вже більше не буде, бо перше минулося» (Об'явл. 21:4).

«Блаженні ті, що плачуть, бо вони будуть потішені», – така обітниця спонукає прагнути миру з Богом і надихає серцем та розумом шукати насамперед Царства Божого.

Підготувала
Тетяна Стамова



МАЧУХА

Порада для мачухи. Твій шлюб з тим, хто є батьком дітей, буде для тебе благословенням... Тобі загрозувала небезпека стати егоїстичною. Ти



володієш дорожчими рисами характеру, які необхідно розвивати і використовувати. Завдяки твоєму новому становищу ти зможеш цінний досвід, який навчить правильно поводитися з людьми. У піклуванні про дітей виявлятимуться прихильність, любов і ніжність. Відповідальність за сім'ю, що покладається на тебе, може стати великим благословенням. Діти стануть для тебе «цінним підручником». Вони принесуть тобі багато благословень, якщо ти знайдеш до них правильний підхід. Турбота про дітей сприятиме появі у твоєму серці ніжності, любові та співчуття. Хоча ці діти не є частиною твого тіла й крові, однак завдяки твоєму шлюбу з їхнім батьком вони стали й твоїми дітьми, щоб ти любила їх, піклувалася про них, навчала їх і служила їм. Твоє спілкування з ними приведе в дію думки і плани, які послужать тобі на добро... Досвід, який ти отримуєш у своєму домі, звільнить тебе від егоїстичних уявлень, що загрозували спотворити твою роботу, і допоможе змінити твої плани, які необхідно переглянути і підкорити головному в житті... Аби зблизитися з тими, хто має потребу в ласці і любові, необхідно виявляти більше ніжності й співчуття. Діти допоможуть вам виявити ці риси характеру і набуті широти думок

і суджень. Виявляючи до них любов, ти навчишся бути більш доброзичливою і співчутливою у своєму служінні стражденому людству.

Докір мачусі, котрій бракує любові. Ти покохала чоловіка і стала його дружиною. Ти знала про те, що, одружившись з ним, приймаєш на себе зобов'язання стати матір'ю для його дітей.

Але, як я помітила, тобі багато чого бракує в цьому плані. Ти не любиш дітей свого чоловіка і, якщо не зазнаєш повного перетворення, якщо не відбудеться докорінної зміни у твоєму способі управління домом, ти втрадиш цей дорожчий скарб. Любов, виявляючи прихильності не властиві тобі у ставленні до дітей...

Ти робиш життя цих дорогих дітей, особливо доньки, дуже гірким. Де твоя ніжність, ласка, любов, терпіння й витримка? У твоєму неосвяченому серці більше ненависті, ніж любові. З твоїх уст частіше зриваються слова осуду, ніж похвали і підбадьорення. Твої манери, грубість, безсердечність справляють на вразливу доньку вплив, подібний до спустошливої дії граду на тендітну рослину; вона хилиється від кожного удару, поки її життя не згасне; зім'ята й поламана, вона вже не в змозі піднятися.

Твоє правління висушує джерело любові, надії й радості у твоїх дітях. На обличчя дівчинки незмінний вираз суму, але замість співчуття і ніжності у тебе це викликає нетерпимість і неприязнь. При бажанні ти могла б змінити вираз її обличчя, надаючи йому жвавості й радості...

Діти «читають» обличчя матері; вони розуміють, чи віддзеркалює воно любов, чи, навпаки, неприязнь. Ти не розумієш, що робиш! Невже маленьке сумне обличчя, тяжкі зітхання, що вириваються із глибини страждуючого серця, що тужить за материнською любов'ю, не викликають у вас жалю?

Коли необхідна особлива турбота. Діти, що втратили ту, у серці якої жила материнська любов, зазнали неймовірно тяжкої втрати; її неможливо відшкодувати. Але коли інша жінка відважується посісти місце матері серед осиротілої маленької отари, на неї покладається подвійна турбота і подвійний тягар. Вона мусить бути, по можливості, більш люблячою, стриманою від докорів і погроз, ніж рідна мати.

Тільки таким чином мачуха зможе замінити дітям матір, котру вони втратили.

Е. Уайт.



МАРІ ДЕНТЬЄР

Чи брали жінки участь у Реформації? Промовисті приклади баварської реформаторки Аргули фон Грумбаха та страсбурзької «матері реформаційної Церкви» Катаріни Шютц Целль переконують нас у ствердній відповіді на це питання. Проте їхні життя та діяльність були нерозривно пов'язані з Німеччиною, країною, звідки і бере початок Реформація. Проте наскільки була можливою активна участь у реформаційному русі для жінок з інших країн? Щоб дізнатися, у який спосіб долучалися жінки до ствердження та поширення Реформації, прочитаємо про діяльність однієї з найбільш яскравих її представниць у швейцарській Женеві – Марі Дентьєр, яка стала втіленням ідей і прагнень жінок далеко за межами самого міста.

До нас дійшли тільки уривчасті відомості щодо біографії цієї жінки. Відомо, що Марі народилася у французькому місті Турне в родині збіднілого дворянина, чие прізвище було Д'еннетьєр, або Дентьєр. Коли дівчині було близько двадцяти років, вона вступила до августинського монастиря, де на початку Реформації обіймала високу посаду: за деякими джерелами, навіть була у ньому абатисою (настоятельницею монастиря). Проте, як і Аргула фон Грумбаха, на початку 1520-х років Марі Дентьєр прийняла ідеї Лютера, за які її, вочевидь, і вигнали з монастиря. Притулок дівчина знайшла у релігійно толерантному Страсбурзі, де в середині 20-х років уже сформувалося коло видатних реформаторів: Каспар Хедіо, Маттіас Целль, Йоганн Швенкенфельд. Доленосною для Марі Дентьєр виявилася зустріч із дружиною Маттіаса Целля – Катаріною Шютц. Саме вона, незважаючи на те, що дружба між жінками не виникла, могла стати прикладом дружини пастора і теолога для молоді Марі.

У Страсбурзі Марі Дентьєр не тільки зустріла однодумців, які підтримали її після вигнання з монастиря, але й чоловіка. Ним став молодий колишній священник Сімон Робер. Молоді одружилися 1528 року і переїхали до Швейцарії, коли Робер отримав призначення на пасторське служіння разом з Гійомом Фарелем в околицях Женеві, у Вале. Через деякий час родина перебралася до Еглю, підтримуючи тісні зв'язки з Фарелем та Фроманом. Проте їхній шасливий шлюб виявився коротким – вже 1533 року Сімон Робер помер, залишивши Марі вдовою з п'ятьма дітьми. Скрутні обставини змусили жінку знову вийти заміж – за молодшого колегу померлого чоловіка Антуана Фромана. Антуан Фроман на той час уже був досить відомим швейцарським реформатором, що працював у самій Женеві, а згодом активно підтримував реформи Жана Кальвіна.

Для розуміння причин появи першого твору Марі Дентьєр варто зупинитися на становищі, у якому опинилася Женева на початку 1530-х

років. Уся Швейцарія на той час уже була розділена Реформацією – католицькі кантони¹ вступили у боротьбу з протестантськими, їхні війни названі Каппельськими (1529–1531 рр.). Протестантські кантони очолив видатний швейцарський реформатор Ульріх Цвінглі. 11 жовтня 1531 року у вирішальній битві при Каппелі протестанти були переможені, а сам Цвінглі загинув. Католицькі кантони отримали політичну перевагу над реформованими.

Саме в таких скрутних умовах Женева боролася з герцогом Савойським (бо до його володінь входило місто) та католицьким єпископом за незалежність і право на автономію в усіх справах, зокрема релігійних. Війна була запеклою: від неї постраждала і значна кількість цивільного населення. Жакіття війни та мужність женеваців, які наважилися боротися за власну свободу, надихнули Марі на написання унікальної хроніки «Війни та звільнення міста Женеві»², де вона описувала та коментувала події в Женеві з 1504 по 1536 роки, які порівнювалися з біблійними. Зокрема жителі Женеві уподібнювалися до Ізраїлю, який страждав і поневірявся, бо забув свого Бога³.

Найбільш значним твором Марі Дентьєр став «Дуже корисний лист»⁴ реформаторки, опублікований 1539 року і адресований самій Маргариті Наваррській, сестрі короля Франції Франциска I Валуа, відомій своїм захистом реформаторів і високою освіченістю. Королева була хрещеною матір'ю дочки Марі та щиро цікавилася розвитком реформаційного руху в Женеві. Проте значення «Дуже корисного листа» виходить далеко за межі приватної кореспонденції: він революціонував звичні гендерні уявлення.

Створивши негативний гендерний образ чоловіків, Марі Дентьєр обґрунтувала для Маргарити необхідність активнішої позиції для жінок: «Усе, чим Господь обдарував тебе і що відкрив нам, жінкам, не маємо приховувати та закопувати в землю, чоловіки-бо так не чинять. І хоч нам не дозволено проповідувати публічно у конгрегаціях та церквах, нам і не заборонено писати та наставляти одна одну з усім милосердям»⁵. Тому, підсумовує автор, «якщо Господь обдарував благодаттю деяких добрих жінок, відкривши їм через Святе Письмо щось святе і добре, то чи мають вони вагатися писати, промовляти та свідчити про це одна одній через якихось переслідувачів істини? О, це було б занадто зухвало – спробувати їх спинити, а для нас було б занадто нерозважливо приховувати талант, яким обдарував нас Господь»⁶.

Марі Дентьєр зіткнулася із жорсткою опозицією в Женеві. Увесь клір Женеві та багато хто з її жителів були обурені «зухвалістю» жінок-реформаторки: друкар Жан Жирар був заарештований, трактат

– конфіскований⁷, а вже існуюча цензура – посиленна. Проте «Лист» став справжньою (і успішною) спробою створення «феміністичної теології»⁸ іншого полюса на противагу апології патріархату у творах чоловіків-реформаторів.

Якою ж була реакція Жана Кальвіна, найбільш відомого женецького реформатора, автора ґрунтовної праці «Настанови у християнській вірі», де вперше були систематично викладені догмати протестантизму кальвіністського спрямування? Ставлення Кальвіна до дій та писань Марі Дентьєр, як і до жіноцтва в цілому, було неоднозначним. З одного боку, реформатор говорив про рівність у тому, що стосувалося релігії та духовного життя. Ця рівність перед Богом втілювалася у постановах Консисторії, які зрівняли обидві статі у відповідальності за порушення законів – і моральних, і цивільних. Це, звісно, частина чоловіків сприйняла із невдоволенням: занадто довго була традиція подвійних стандартів у призначенні покарань. Окрім розуміння рівності жінок із чоловіками, Кальвін не міг не знати про зусилля, докладені Марі Дентьєр та її чоловіком Антуаном Фроманом до повернення Кальвіна 1541 року в Женеву після кількарічного вигнання⁹. Ця вдячність, однак, проявилася значно пізніше: 1561 року, на останньому році свого життя, Марі Дентьєр стала автором передмови до видання проповідей Кальвіна щодо жіночого вбрання¹⁰.

З іншого боку, у тому, що стосувалося повсякденної взаємодії чоловіків і жінок, Жан Кальвін залишався традиційним. Його погляди на шлюб майже нічим не відрізнялися від патріархального бачення Лютера: головне призначення жінки полягає у материнстві, ролі берегині сімейного вогнища¹¹. Саме тому він ніколи публічно не підтримував Марі Дентьєр і не заважав знищенню її трактату, не бажаючи, вочевидь, заохочувати її активну діяльність, яка б стала (і ставала) прикладом для інших жінок.

Незважаючи на труднощі й опір адміністрації, Марі та її чоловікові вдалося 1540 року, через рік після публікації «Дуже корисного листа», відкрити невеликий пансіон для дівчаток у Массонжі, де її дочки реформаторки й інші дівчата вивчали грецьку та іврит¹², що відкрило доступ до Святого Письма в оригіналі і, отже, дало б їм можливість згодом вивчати теологію. Школа Дентьєр і Фромана стала чи не першим таким закладом у Європі та значно випередила свій час.

Стараннями женецької влади ім'я Марі Дентьєр було надовго забуте навіть серед протестантів, проте сьогодні завдяки зусиллям дослідників були заново відкриті її теологічні та полемічні твори, просякнуті ідеєю «сповіщати істину» будь-якою ціною¹³. Так, у «Листі» до Маргарити Наваррської вона

розкриває головну мету своїх трактатів, яка полягає не тільки і не стільки у настановах сестрі короля: «Але також я хотіла надихнути інших жінок, які перебувають у неволі, щоб вони не боялися бути вигнаними з Батьківщини, далеко від своїх родичів і друзів, як вигнали мене за проголошення Слова Божого. І особливо бідних жінок, які бажають знати та розуміти істину, які не знають, яким шляхом іти, щоб відтепер вони не мучилися та не страждали, але були радісними, утішеними і дотримувалися істини, якою є Євангеліє Ісуса Христа»¹⁴.

Ця відвага і непохитна віра жінки-реформатора зрештою була оцінена нащадками: 2002 року Марі Дентьєр стала першою жінкою, ім'я якої було додане на пам'ятник діячам швейцарського реформаційного руху – «Стіну Реформації» у Женеві.

Ковбасюк Стефанія,
кандидат
історичних
наук

¹ Кантон – найбільша державно-територіальна одиниця Швейцарії.

² «La guerre et délivrance de la ville de Genesve fidelement faicte et composee par un Marchand demourant en icelle» (1536). Трактат не був підписаний, але авторство Марі Дентьєр на основні глибокого текстологічного аналізу майже беззаперечно визначається сьогодні всіма дослідниками.

³ Stjerna K. Women and the Reformation. – London: John Wiley & Sons, 2011. – P. 137.

⁴ «Epistre tres utile, faicte ey composee par une femme chrestienne de Tornay, envoyee a la Roynne de Navarre soeur du Roy de France, Contre les Turcz, luifz, Infideles, faulx chrestiens, Anabaptistes, et Lutheriens» (1539).

⁵ Stjerna K. Women and the Reformation. – London: John Wiley & Sons, 2011. – P. 134.

⁶ Dentièrre M. Epistle to Marguerite de Navarre and Preface to a Sermon by John Calvin. – Chicago: University of Chicago Press, 2007. – P. 55-56.

⁷ Stjerna K. Women and the Reformation. – London: John Wiley & Sons, 2011. – P. 142.

⁸ Апологія (від давн.-грец. ἀπολογία – виправдання) – висловлювання або твір на захист певної позиції чи ідеї.

⁹ Перше перебування Кальвіна в Женеві датується 1536–1538 роками. 1538 року внаслідок переобрання до Генеральної ради – головного органу влади Женеві – противників Реформації Кальвін і Гійом Фарель були вигнані з міста. Незабаром мешканці міста усвідомили свою помилку, і вже 1540 року почалися перемовини з реформатором щодо його повернення, яке відбулося 1541 року. Після того Женеву Кальвін уже не покидав.

¹⁰ «Un sermon de la modestie des femmes en leurs habillemens» (1561)

¹¹ Potter M. Gender Equality and Gender Hierarchy in Calvin's Theology // Signs. – 1986. – Vol. 11. – No. 4. – P. 725–739.

¹² Guillaume Farel - 1489-1565- Biographie Nouvelle. – Neuchatel Editions Delachaux & Niestle s.a., 1930. – P. 51.

¹³ Dentièrre M. Epistle to Marguerite de Navarre and Preface to a Sermon by John Calvin. – Chicago: University of Chicago Press, 2007. – P. 51-52.

¹⁴ Ibid.



ОБОВ'ЯЗКОВО ЗНАЙДІТЬ ЗАГУБЛЕНЕ



Мой онучці дуже подобається складати пазли, особливо великі. Мені здається, що це її улюблена гра. Внучка дуже радіє, коли їй вдається поставити на місце чергову частинку цілої картинки!

А сьогодні вона засмутилася до сліз. Треба ж такому статися! Кудись подівся один пазл із найголовнішої частини всієї картинки – обличчя Маші, яка в казці дружила з Ведмедем.

– Як же тепер Маша буде без обличчя?! – схлипуючи, примовляла моя внучка. – Як же тепер вона буде з Ведмедем розмовляти?

На щастя, я переконала її приєднатися до мене в пошуках загубленого пазла, і це заспокоїло її. Незабаром Єва помітила під диваном загублений пазл, адже її зір не порівняти з моїм. А я допомогла дістати його.

Коли загублений і знайдений пазл був урочисто покладений на належне йому місце, Єва засяяла від щастя, як і Маша на зображенні поруч з Ведмедем.

А мені чомусь відразу згадалися стурбовані обличчя моїх друзів, які втратили в житті щось дуже важливе. Ні, не гроші і не своїх членів сім'ї. Вони втратили з виду Особу, Яка може зробити їх сяючими від внутрішньої радості та спокою, може наставити їх, зміцнити у вірі, спонукати до покаяння і допомогти відчувати радість прощення. Мені щиро шкода всіх тих, хто почав сумніватися в тому, що Дух Божий – це Третя Особа Божества, Особа, Яку можна засмутити, обманути або, навпаки, коритися їй та отримувати від цього радість. Її не можна повністю зрозуміти, як і дві інші Особи Божества – Отця і Сина. Адже якщо ми розкладемо на полицях своєї свідомості всі деталі, щоб нам було все зрозуміло, тоді Божество перестане бути Божеством. «Бо ваші думки – не Мої це думки, а дороги Мої – то не ваші дороги, говорить Господь. Бо наскільки небо вище за землю, настільки вищі дороги Мої за ваші дороги, а думки Мої – за ваші думки» (Ісаї 55:8, 9). Головне для нас – обов'язково знайти втрачений пазл із цілісної картини, щоб живий Бог міг спілкуватися з нами, щоб ми ніколи не втрачали віру через свої сумніви і не відкидали, не засмучували Небесну Особу Духа Святого, нашого Наставника й Утішителя, люблячого Друга і Помічника. Якщо ви Його загубили, то обов'язково знайдіть загублене!

Н. А.



«ЦИВІЛІЗОВАНА ВІЙНА»



«І Він каже їм: Ви підіть самі подалі в пустинне місце та відпочиньте трохи! Бо так багато було тих, які приходили й відходили, що навіть не було їм коли попоїсти» (Марка 6:31).

Люди знали про це ще з часів громадянських воєн. Тоді прискорене серцебиття було настільки поширене серед солдатів, що такий стан назвали «серцем солдата».

Під час Першої світової війни в солдатів розвивалася надмірна тривожність. Лікарі називали її неврозом воєнного часу, оскільки думали, що вона викликана застосуванням важкої артилерії. У період Другої світової війни такі симптоми називали «бойовою втомою». А ветерани в'єтнамської війни страждали від посттравматичних розладів.

Тепер ми знаємо, що причиною цього стану було фізичне та психічне перенапруження. Адже солдати не мали можливості ні відпочити, ні побути в стані спокою, ні відновити свої сили. І в цій атмосфері нескінченних боїв їхні внутрішні резерви врешті-решт вичерпувалися.

Проте ми з вами перебуваємо не на війні. Чи, може, все-таки на війні? Цілком можливо, що ви безперервно боретесь з труднощами на роботі, фінансовими чи сімейними проблемами. У такому разі ви втягнені в сучасну «цивілізовану війну».

Елвін Тоффлер у своїй книзі «Майбутній шок» описує «цивілізовану війну» як фізичний і психологічний

стрес, що виникає внаслідок надмірного навантаження на адаптивну систему. Простіше кажучи, це реакція людини на перезбудження. А перезбудження – це реакція на надмірні навантаження.

Підраховано, що стрес-факторів у нашому житті в 100 разів більше, ніж у наших прабатьків. Тоффлер стверджує, що «цивілізована війна» атакує нас трьома основними способами:

Сенсорне навантаження. Людський організм реагує на шум так само, як на страх і гнів. Навіть приємні звуки, якщо вони занадто гучні, можуть викликати в нас захисну реакцію, а з часів Другої світової війни інтенсивність шуму в Сполучених Штатах збільшилася в 32 рази.

Інформаційне навантаження. Однією з характеристик сучасного світу є величезний потік інформації. Нас штурмують телефонні дзвінки, нам пропонують щоденні газети, щотижневі журнали, домашні розваги, радіостанції, книги, комп'ютери, телебачення.

Навантаження у сфері прийняття рішень. Тоффлер говорить, що нашому мозку доводиться сприймати й переробляти щонайменше 560 рекламних повідомлень щодня!

Нехай Господь допоможе нам впорядкувати своє життя, визначивши пріоритети, обмежити вплив чинників стресу й більше спілкуватися з Творцем.

С. Вільямс

ВІРА



Віра, що походить від Христа, – джерело терпіння й мужності, сила молитви, керівник смиренності, подателька надії, сходи до престолу любові.

Віра пов'язує нас із Богом, надія – з вічністю, любов же підтримує зв'язок у трьох напрямках: з Богом, із близькими і з цим світом.

Віра володіє нашим розумом, надія – нашою увагою, а любов – нашим серцем.



Віра приводить нас до Ісуса, надія збагачує оновленим життям, любов уподібнює нас до Христа.

Надія на Господа не потоне у сльозах скорботи і жалю, спокуси не можуть знищити її, життєві бурі не можуть затьмарити її, боротьба не може зламати її, тільки гріх може затьмарити промінь надії.



ПЕРЕВАГИ ЩЕДРОСТІ

«Щоб ми чинили добро, збагачувалися в добрих ділах, були щедрі, радо ділилися, збираючи собі скарб – добру основу на майбутнє, аби досягнути справжнє життя» (1 Тим. 6:18, 19).

Коли Джону Д. Рокфеллеру, найбагатшій людині в Сполучених Штатах, було за 50, у нього виникли серйозні проблеми зі здоров'ям. Накопичення матеріальних благ було головною справою його життя. Він використовував будь-яку можливість, аби заробити якомога більше грошей і перевершити своїх конкурентів.

Проте, усвідомивши близькість смерті, Рокфеллер зрозумів, що жадібність була його пороком, і злякався зустрічі з Богом.

Він вирішив стати щедрим та великодушним і почав жертвувати свої мільйони тим, хто потребував допомоги. Що цікаво, стан його здоров'я значно покращився. Джон відчував себе щасливішим, коли розлучався з

грошима, ніж тоді, коли накопичував їх. Помер Рокфеллер у віці 97 років.

Однак ще задовго до цього в Біблії були проілюстровані переваги щедрості. У Луки 12:16-21 описана історія одного багатого чоловіка, врожай у якого був таким великим, що клуні не вміщали його. І він вирішив зробити більші за ті, що в нього були, а сам почав роздумувати над тим, як добре він забезпечив собі майбутнє, адже може вже ні про що не бентежитися, їсти, пити та веселитися. Ісус назвав його нерозумним, адже тієї ж ночі цей чоловік помер, а його багатство дісталося іншим.

На відміну від цього немудрого багатія, Боаз дозволяв бідним збирати колосся на його полях. Він був особливо щедрим із вдовою-чужинкою Рут і пізніше одружився з нею. Боаз став прабабком царя Давида і предком Самого Спасителя (див. Рут 2-4).

Коли у вас з'являється спокуса нагромаджувати речі лише для

себе, згадуйте біблійний принцип: «Блаженніше давати, ніж брати!» (Дії 20:35).

Подумайте: чи є щедрість одним з основних принципів вашого життя?

Д. Вілсон



ЗАКОН БОЖИЙ ПІД ЗАГРОЗОЮ



У листопаді 2003 року президент Вищої судової палати штату Алабама проігнорував указ Федеральної палати США забрати із вестибюлю Вищої судової палати пам'ятник Десяти Заповідям. Суддя Рой Мур навів аргументи в Апеляційному суді, що Божий Закон лежить в основі всіх законів світу протягом 3000 років, і тому наявність пам'ятника в Судовій палаті штату Алабама не є порушенням закону, який передбачає відділення Церкви від держави.

У досить широкому опитуванні у штаті Алабама 77 % людей були на боці судді Роя Мура. Таким чином, суперечка навколо пам'ятника Десяти Заповідям привернула увагу цілої країни, і його залишили на місці.

У сучасному світі відносної етики Десять Заповідей вказують на моральний обов'язок кожної людини, вони є основою щастя і благополуччя сучасного суспільства.

БОЖИЙ ЗАКОН – ЗАПОРУКА БЛАГОСЛОВЕННЯ ІЗРАЇЛЮ

Протягом багатьох століть духовний, економічний і соціальний стан Божого народу – Ізраїлю – залежав від вірності Господу, котра виражалася у послухові Його Заповідям. Могутній Визволитель силою Своєю вивів їх із єгипетського полону та ввів у Обітовану землю. Він був гарантом їхнього благополуччя, але на умові вірності Йому. З часом цей народ перейняв від навколишніх народів служіння

ідолам й аморальність, у якій навіть перевершив їх. Господь застерігав їх через пророків, щоб вони навернулися, інакше Він Сам буде діяти проти них, але вони не слухалися.

І Бог допустив, щоб вавилонський монарх завоював Юдейське царство. Усе було зруйноване, а народ взятий у полон на 70 років. І здійснилися слова Господні, сказані через пророка Єремію: «А Господь відказав: За те, що вони покинули Закона Мого, що Я дав перед ними, і не слухалися Мого голосу, і не ходили за ним, за Законом, а ходили за впертістю серця свого й за Ваалами... Тому так промовляє Господь Саваот, Бог Ізраїлів: ось Я їх, цей народ, нагодую полином й водою отруйною їх напою! І розпоршу Я їх

серед народів, яких ні вони, ні батьки їхні не знали, і пошлю Я за ними меча, аж поки не вигублю їх!» (Єрем. 9:12-15). Ось така гірка доля за відступництво від Бога та Його Закону.

«Усе це сталося з ними як прообраз, і записано як пересторога для нас, для яких настав кінець віків» (1 Кор. 10:11).

УНІКАЛЬНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ БОЖОГО ЗАКОНУ

У наші дні питання актуальності Божого Закону все ще породжує дебати навіть серед досить відомих богословів і державних діячів. Однак Святе Письмо дає такі характеристики Десяти Заповідям, котрі примушують стихнути будь-які заперечення проти їхньої необхідності.

Закон вічний: «Діла рук Його – правда та право, всі накази Його справедливі, вони кріпкі на вічні віки, вони зроблені вірністю і правотою!» (Псал. 111:7, 8).

Закон є істиною: «Правда Твоя – правда вічна, а Закон Твій – то істина» (Псал. 119:142).

Закон є основою Божого правління: «Справедливість та право [Закон] – підстава престолу Твого» (Псал. 88:15).

«Через Закон пізнається гріх» (Рим. 3:20). Визначення гріха засноване не на наших думках або поглядах, а на Божому Законі. Без Десяти Заповідей усі моральні принципи стають відносними та розмитими. Саме Закон Божий визначає, що дана поведінка – правильна, а інша – гріховна перед Господом. Установлення еталона добра і зла не може бути особистою справою. Суспільству, яке стверджує: «Що добре для тебе – добре для всіх» або «Кожен відкриває і має свою істину», Закон Божий вказує чітко і конкретно, де правда, а де обман.

Підготував
Богдан Стасюк

Продовження
в наступному номері

ІСТОРІЯ СВЯТА 8 БЕРЕЗНЯ



8 Березня, сучасне жіноче свято, день весни і краси, не завжди було таким романтичним. Ця дата має давню історію. Вітати жінок саме 8 березня почали ще стародавні римляни. У цей день матрони – вільні з народження заміжні жінки – отримували від своїх чоловіків подарунки та були оточені увагою і турботою. Крім того, 8 березня навіть рабині звільнялися від своїх обов'язків. Одягнені в найкращий одяг, із запашними вінками на голові, римлянки приходили в храм богині Вести – берегині домашнього вогнища.

Історію святкування Міжнародного жіночого дня часто пов'язують з іменем революціонерки Клари Цеткін. Саме вона на міжнародній конференції жінок у 1910 році в Копенгагені запропонувала щорічно відзначати 8 березня як день народження жіночого пролетаріату. Вибір Цеткін саме 8 березня як дати святкування Міжнародного жіночого дня має суперечливі пояснення. Згідно з офіційною, широковідомою версією, жіночий день був присвячений подіям 1857 року, коли 8 березня швачки нью-йоркських фабрик пройшли маршем вулицями міста. Вони вимагали 10-годинний робочий день, світлі та сухі робочі приміщення, заробітну плату нарівні з чоловіками. У той час жінки працювали по 16 годин на добу, отримуючи за це копійки. Чоловікам після рішучих виступів вдалося домогтися введення

10-годинного робочого дня. На багатьох підприємствах у США створили профспілкові організації. Того історичного 8 березня в багатьох кварталах Нью-Йорка сотні жінок вийшли на демонстрацію, вимагаючи надання їм виборчого права.

Проте деякі історики називають іншу – релігійну – причину виникнення свята, згідно з якою Цеткін мала намір зв'язати історію жіночого соціалістичного руху з історією її народу – євреїв. А саме з тією сторінкою цієї історії, яка розповідає про Естер, дружину царя Ахашвероша. Цариця Естер, скориставшись своїм впливом на Ахашвероша, врятувала свій народ від знищення. Вона змусила царя, який не знав про її походження, пообіцяти, що він знищить усіх ворогів, які загрожують її народу. Так Естер попередила заплановані «єврейські погроми». Вона спрямувала царський наказ проти самих персів, які бажали винищити юдеїв. На честь цього порятунку день 13 Адара (цей місяць єврейського календаря припадає на кінець лютого – початок березня) став святкуватися як свято Пурім. Дата святкування Пуріма в юдейському релігійному календарі є непостійною. Однак святкування Пуріма, яке в 1910 році припало на 8 березня, закріпилося і прижилося.

У 1911 році жіночий день уперше відзначався 19 березня в Австрії, Данії, Німеччині та Швейцарії. Тоді більше мільйона чоловіків і жінок узяли участь у маніфестаціях. Крім права обирати й обіймати керівні посади, жінки вимагали рівних виборчих прав із чоловіками. У Росії вперше Міжнародний жіночий день відзначався в 1913 році в Петербурзі. У проханні на ім'я начальника міста було сказано про організацію «...наукового ранку щодо жіночого питання». Влада дала дозвіл, і 2 березня 1913 року в приміщенні Калашниковської хлібної біржі на

Полтавській вулиці зібралося півтори тисячі осіб. Порядком денний наукових читань включав такі питання: право голосу для жінок; державна охорона материнства; високі ціни на товари.

Наступного року в багатьох країнах Європи 8 березня жінки організували марші на знак протесту проти війни. У 1917 році жінки Росії вийшли на вулиці в останню неділю лютого з гаслами «Хліба і миру». Через 4 дні імператор Микола II зрікся престолу. Тимчасовий уряд гарантував жінкам виборче право. Цей історичний день випав на 23 лютого за юліанським календарем, який тоді використовувався в Росії, і на 8 березня за григоріанським календарем.

З перших років Радянської влади Міжнародний жіночий день 8 Березня став державним святом. З 1965 року цей день став вихідним. Цього дня на урочистих заходах держава звітувала перед суспільством про реалізацію державної політики щодо ставлення до жінок.

Поступово Міжнародний жіночий день у країні втрачав своє політичне забарвлення. У 1977 році Організація Об'єднаних Націй оголосила 8 березня Міжнародним жіночим днем. Слово «боротьба» зникло з назви свята, а 8 Березня стало святом жінок, весни і любові.

З того часу залишилася, напевно, лише дата і бажання хоча б раз на рік зробити щось приємне тим, які часто в круговороті буденності залишаються непоміченими: нашим матерям, сестрам і просто жінкам – символу материнства, сімейного затишку й ніжності. Нехай не окремий день, а повага до чоловіків і жінок буде в основі ставлення одне до одного. Даруйте красиві квіти коханим (і не тільки 8 Березня), говоріть їм про любов щодня!

Світлана Сироткіна

ТВ-програма на березень (26.02 – 04.03)*

HOPE.UA



НА СУПУТНИКУ

ASTRA 4A



SMART TV

LG, PHILIPS, SAMSUNG



У КАБ.МЕРЕЖАХ



НА МОБ.ДОДАТКАХ

ВАШОГО МІСТА

IOS, ANDROID



0 800 30 20 20

Безкоштовно по Україні

Молитовна підтримка
Розмова зі священнослужителем
Сімейна консультація
Питання, побажання
та пропозиції



contact@hope.ua
а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна



contact-hope



Вивчайте Біблію
разом з нами online на сайті
bible.ua

НЕДІЛЯ 26 лютого

06:00 Інша сторона
06:40 Мозаїка батьківства
07:00 Біблія продовжує говорити
07:30 2я — 1 життя
08:30 Сила Одного
09:00 Сложных текстов нет
09:30 ...є Любов
10:00 Малюваки
10:25 ЧП+
10:40 Мозаїка батьківства
11:00 Кисть Мастера с Нилом Сколфилдом
11:30 Мессия: объективные доказательства
12:00 Богослужение в храме на Подоле
13:30 Стель жизни
14:00 ЛоМастер
14:20 Музична скринька
15:00 Малюваки (сурдоперевод)
15:20 Біблія продовжує говорити (сурдоперевод)
15:50 Сила Одного
16:20 Дорогами християнства
17:00 ДЖЕМ
18:00 Кисть Мастера с Нилом Сколфилдом
18:30 ...є Любов
19:00 Диагноз: здоровье
19:30 Так чи інакше
20:30 Мозаїка батьківства
21:00 Вісті надії
21:30 Тайны Царства Божия
22:30 Музична скринька
23:10 Удивительные факты
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Біблія продовжує говорити

ПОНЕДІЛОК 27 лютого

06:00 Я и мой характер
06:20 Дорогами християнства
07:00 Ранок надії
08:00 Семеро с ложкой
08:30 Готовим вместе
09:00 Ранок надії
10:00 Музична скринька
11:00 Ранок надії
12:00 Народ Библии
12:40 Очерки по истории Реформации
13:10 Кисть Мастера с Нилом Сколфилдом
13:40 О чем говорят женщины
14:00 Малюваки
14:20 ДЖЕМ
15:10 Мессия: объективные доказательства (сурдоперевод)
15:40 Диагноз: здоровье (сурдоперевод)

16:00 Удивительные факты
17:00 Біблія продовжує говорити
17:30 Так чи інакше
18:30 Очерки по истории Реформации
19:00 Кисть Мастера с Нилом Сколфилдом
19:30 Мессия: объективные доказательства
20:00 Познаем истину
20:50 Пригоди Марка
21:00 Сила Одного
21:30 € проблема
22:00 В контексті
23:10 Інша сторона
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Богослужение в храме на Подоле

ВІВТОРОК 28 лютого

06:00 ЧП+
06:15 Познаем истину
07:00 Ранок надії
08:00 Семеро с ложкой
08:30 Готовим вместе
09:00 Ранок надії
10:00 Диагноз: здоровье
10:30 Мозаїка батьківства
11:00 Ранок надії
12:00 Народ Библии
12:40 Очерки по истории Реформации
13:10 Біблія продовжує говорити
13:40 ЧП+
14:00 В гостях у Добрячка
14:20 Дорогами християнства
15:00 2я — 1 життя (сурдоперевод)
15:50 Вісті надії
16:20 В контексті
17:10 Мессия: объективные доказательства
17:40 Очерки по истории Реформации
18:20 Музична скринька
19:00 Я и Ты
20:00 Модная книга
20:20 Стель жизни
20:50 Вечірні історії
21:00 Кисть Мастера с Нилом Сколфилдом
21:30 ...є Любов
22:00 2я — 1 життя
23:00 Я и Ты
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Біблія продовжує говорити

СЕРЕДА 1 березня

06:00 В контексті
07:00 Ранок надії
08:00 Семеро с ложкой
08:30 Готовим вместе
09:00 Ранок надії
10:00 Я и Ты
11:00 Ранок надії

12:00 Так промовляє Біблія
12:30 Очерки по истории Реформации
13:00 ДЖЕМ
14:00 ЧП+
14:15 ЛоМастер
14:30 Кисть Мастера с Нилом Сколфилдом
15:00 Мозаїка батьківства (сурдоперевод)
15:30 Сила Одного (сурдоперевод)
16:00 Я и Ты
17:00 Тайны Царства Божия
18:00 Очерки по истории Реформации
18:30 Так промовляє Біблія
19:00 Вісті надії
19:30 Ангели надії
20:20 Біблія продовжує говорити
20:50 Пригоди Марка
21:00 Дорогами християнства
21:40 Мозаїка батьківства
22:00 ДЖЕМ
23:00 Ангели надії
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Мессия: объективные доказательства

ЧЕТВЕР 2 березня

05:45 Богослужение в храме на Подоле
07:00 Ранок надії
08:00 Семеро с ложкой
08:30 Готовим вместе
09:00 Ранок надії
10:00 Ангели надії
11:00 Ранок надії
12:00 Так промовляє Біблія
12:30 По ту сторону поиска
13:30 Стель жизни
14:00 Малюваки
14:30 Інша сторона
15:10 Семинар по книге Откровение (сурдоперевод)
15:40 ЛоМастер (сурдоперевод)
16:00 Ангели надії
17:00 Вісті надії
17:20 ...є Любов
18:00 Сила Одного
18:30 По ту сторону поиска
19:00 Я и Ты
20:10 Модная книга
20:50 Вечірні історії
21:10 2я — 1 життя
22:00 Так чи інакше
23:00 Я и Ты
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Пророцтва збуваються

П'ЯТНИЦЯ 3 березня

06:00 Вісті надії
06:30 Біблія продовжує говорити
07:00 Ранок надії
08:00 Семеро с ложкой
08:30 Готовим вместе
09:00 Ранок надії
10:00 Я и Ты
11:00 Ранок надії
12:00 Так промовляє Біблія
12:30 По ту сторону поиска
13:00 2я — 1 життя
14:00 В гостях у Добрячка
14:20 Так чи інакше
15:10 Познаем истину (сурдоперевод)
16:00 Я и Ты
17:00 ДЖЕМ
18:00 Інша сторона
18:40 В контексті
19:30 Счастливой субботы
20:20 Мессия: объективные доказательства
20:50 Пригоди Марка
21:00 Сложных текстов нет
21:20 Познаем истину
22:00 Удивительные факты
23:00 Счастливой субботы
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Інша сторона

СУБОТА 4 березня

06:00 Вера. Человек. Судьба
06:30 ...є Любов
07:00 Счастливой субботы
07:50 Пророцтва збуваються
08:20 В контексті
09:00 Музична скринька
10:00 Познаем истину
11:00 Сила Одного
11:30 Богослужение в храме на Подоле
13:00 Счастливой субботы
14:00 Ангели надії
15:00 Богослужение в храме на Подоле
16:30 Мессия: объективные доказательства
17:00 Кисть Мастера с Нилом Сколфилдом
17:30 Я и Ты
18:30 Вопрос служителю Церкви
19:00 Сложных текстов нет
19:20 Дорогами християнства
20:00 Я и Ты
21:10 Вісті надії
21:30 Стель жизни
22:00 Біблія продовжує говорити
22:30 ...є Любов
23:00 Сила Одного
23:30 Мозаїка батьківства
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Так чи інакше



Восточный ангел

Події на сході України спричинили трагічні наслідки. Документальний проект про страшливі події на сході України очима очевидців.

1 DVD // Мова: російська



...є Любов. "Дім, де живе любов"

Галина мріяла стати лікарем. Але це здавалося неможливим через її релігійні переконання. Проте Галина вірила Богу і жила, як навчає Господь. І Бог дав їй велике щире серце, яке зігріває позбавлених батьківського тепла дітей ...

1 DVD // Мова: укр., рос.

Замовити диски Ви можете за телефонами гарячої лінії або за адресою: zakaz@hope.ua; а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна

*Можливі зміни. Актуальна програма на сайті hope.ua. Телеканал залишає за собою право внесення змін до телепрограми.

СПЕШКА



Проклятье века – это спешка,
И человек, стирая пот,
По жизни мечется, как пешка,
Попав затравленно в цейтнот.

Поспешно пьют, поспешно любят,
И опускается душа.
Поспешно бьют, поспешно губят,
А после каются, спеша.

Но ты хотя б однажды в мире,
Когда он спит или кипит,
Остановись, как лошадь в мыле,
Почуяв пропасть у копыт.

Остановись на полдороге,
Доверься Небу как судье,
Подумай – если не о Боге –
Хотя бы просто о себе.

Под шелест листьев обветшалых,
Под паровозный хриплый крик
Пойми: забегавшийся – жалок,
Остановившийся – велик.

Пыль суеты сует сметая,
Ты вспомни вечность наконец,
И нерешительность святая
Вольется в ноги, как свинец.

Есть в нерешительности сила,
Когда по ложному пути
Вперед на ложные светила
Ты не решаешься идти.

Когда шагаешь к цели бойко,
Как по ступеням, по телам,
Остановись, забывший Бога, –
Ты по себе шагаешь сам!

Когда тебя толкает злоба
К забвенью собственной души,
К бесцелью выстрела и слова,
Не поспеши, не соверши!

Остановись, идя вслепую,
О население Земли!
Замри, летя из колыта, пуля,
И бомба в воздухе, замри!

О человек, чье имя свято,
Подняв глаза с молитвой ввысь,
Среди распада и разврата
Остановись, остановись!

Евгений Евтушенко



МАРІЯ – ПРОЩЕНА ГРІШНИЦЯ

Історія про Марію Магдалину – один з найяскравіших досвідів навернення, записаних у Біблії. Спокусившись гріхом, вона змушена була тікати зі свого міста через ганебну славу, яка розійшлася про неї. Вона оселилася в місті Магдала (звідси й ім'я – Магдалина).

Моральний тягар ставав дедалі тяжчим, аж доки Марія не зустрілася зі Спасителем і не зрозуміла, що їй не потрібно тікати від Бога, Котрого вона так боялася, а просто відгукнутися на Його любов. Що ще сказано в Біблії про Марію і чим особливе її життя?

Марія разом зі своєю сестрою Мартою та братом Лазарем жила у Витанії, що за два з половиною кілометри від Єрусалима. Аби дістатися з Єрусалима додому, житель Витанії мав перетнути долину Кедрон і передгір'я Оливної гори. Марта та Лазар, певно, були рівноправними власниками будинку, оскільки сказано, що Марта приймає Ісуса «у своєму домі» (Луки 10:38), а Лазар був його господарем як чоловік. А що нам відомо про Марію?

ВИГНАННЯ БІСІВ

У першому епізоді, де з'являється Марія, ми бачимо жінку, із серця якої Бог вигнав сім бісів (Луки 8:1, 2). Божественне втручання зцілило її від грішного минулого. Мені здається, що якби нас попросили розповісти про життя Марії, то ми б взяли докладно описувати ваді її характеру та гріхи. Утім, Бог вчинив інакше. Він зберігає під покровом минулого все погане, що знає про нас, і прощає повністю. То чому ж ми відчуваємо бажання копірситися в минулих гріхах? Бог приймає нас такими, якими ми є, і нам слід викинути з голови злісні наклепи наших ворогів. Надто часто люди готові говорити про неприємне. Більше того, людський язик має властивість перебільшувати погане й робити його ще в тисячу разів гіршим. Тільки Бог може вигнати цей дух зла з людських душ.

Отримавши прощення, Марія наважилася повернутися до рідного міста. Марія взяла на себе деякі домашні обов'язки, але спілкування з Ісусом було для неї передусім. Вона готова була весь час сидіти біля ніг свого Вчителя і вчитися в Нього. Ніщо не мало розділяти Марію з Господом.

ІСУС У ДОМІ МАРТИ ТА МАРІЇ

Ось ми бачимо другий епізод. Марія, Марта й Лазар теплого вечора зібралися в товаристві Ісуса та Його учнів. Яке свято підготувала Марта! Крім них трьох, обслужити ще тринадцятеро гостей! Марта вже втомилася від багатьох справ, тимчасом як Марія сиділа біля ніг Ісуса (див. Луки 10:39). Господь схвалив вибір Марії, стверджуючи, що вона обрала «кращу частку» (в. 42), і запевнив, що вона «не відбереться від неї».

«Але чому Марія й далі прагнула слухати слова Христа? – можемо запитати ми. – Життя прекрасне, навіщо їй тепер молитися?» Я не знаю, чи запитувала себе Марія, але в декого з нас такі думки з'являються. Коли все добре, ми молимося менше. Адже коли яскраво світить сонце, ми не потребуємо парасольки! Ми не думаємо й про плащі. Та одного разу починає лити дощ! Марія дивилася в майбутнє. Вона відкрила для себе «кращу частку» біля ніг Ісуса. Вона вирішила свою долю.

СМЕРТЬ І ВОСКРЕСІННЯ ЛАЗАРЯ

У наступному епізоді Нового Завіту євангеліст показує нам Марію в день скорботи (Івана 11:1). Сонце заховалося за чорною хмарою, пішов дощ! Жаклива трагедія сталася в цій маленькій родині: Лазар тяжко захворів. Сестри передають термінове послання Ісусу. Проте Він чомусь зволікає. Для сім'ї, яка переживає кризу, дуже болісно, коли Пастор не поспішає з візитом. І Лазар помирає. Сестри закривають йому повіки, складають його руки, загортають тіло в полотняний саван, відносять до печери на околиці Витанії, ховають його, кладуть камінь біля входу, повертаються до спорожнілого будинку і чекають. А Христа досі немає.

І наступного дня Він не приходить. Тільки через чотири дні після того, як Лазар спочив у могилі, з'являється Ісус. Однак Лазаря вже немає, і нікому зустріти гостя. Залишилися тільки Марта з Марією: порожній дім і осиротілі серця в ньому. Коли ж Марта чує, що прийшов Ісус, вона йде до нього та з гіркотою в серці каже: «Якби Ти був тут, не помер би мій брат». А Ісус відповідає: «Марто, вір. Я є воскресіння і життя; хто вірить у Мене, – хоч і помер, буде жити». Потім Ісус відпускає її назад зі звісткою: «Скажи Марії, що Я тут».

Коли люди, яких Господь спас, несуть іншим людям звістку, що Ісус близько, їм самим стає легше. Ось, нарешті, Марія підбігає до Ісуса, і ми бачимо, як вона падає до Його ніг. Її вибір уже став звичкою в дні радості, і тому для неї природно приходити до Ісуса й у день скорботи.

Побачивши, у якій жалобі перебувають сестри через смерть рідного брата, Ісус заплакав і попрямував до входу могили. Марта тим часом продовжувала говорити, як усе це несправедливо. Однак Христос наказав Лазареві вийти із гробниці. Мабуть, це був дуже щасливий день. У Біблії не сказано, що Ісус залишився у Витанії, але сім'я возз'єдналася; братові та сестрам потрібно було так багато сказати одне одному. І тому Ісус пішов (див. Івана 11).

ДОРОГОЦІННЕ МИРО

У наступному розділі Євангелія від Івана (12:1) ми спостерігаємо, як минає суботня вечір. Це була остання субота Ісуса перед розп'яттям. Досить велику святкову трапезу влаштували в будинку фарисея Симона. Тут була й Марта, вона прислужувала гостям (Івана 12:2). Здібний організатор, швида в роботі, природжений лідер, вона була вправною господинею на будь-якій кухні. Суботня вечір – це найкращий час. Іван пише: «Лазар був одним із тих, що були з Ним при столі». Подумайте, яка це радість – бути серед гостей разом з Ісусом, Котрий розмовляє зі своїми друзями!

Раптом гості відчули аромат дорогого мира. Він наповнив усю кімнату. Люди почали озиратися й побачили Марію біля ніг Ісуса. Вечір відбувалася в будинку фарисея Симона, котрий у серці своєму не схвалював дії Марії. Він «міркував собі й казав: Коли б Він був про роком, то знав би, хто і яка ця жінка, що доторкається до Нього, – що вона грішниця!» (Луки 7:39). Ісус вмить усе зрозумів. Він і до того зустрічався з людьми, звиклими претендувати на лідерство. «Зціливши Симона від прокази, Христос урятував його від вірної смерті» (Е. Уайт.

Христос – надія світу, с. 566). Але фарисей Симон, на відміну від апостола Петра, не виявив такої ж вдячності. Які спогади бентежили дух Симона тієї миті? Жінка, схилившись біля ніг Ісуса, була однією з тих, яку він одразу впізнав, але намагався забути. «Симон сам підштовхнув цю жінку до гріха, а тепер зневажав її» (Там само). Симон знав, що вона грішниця, бо сам колись спокусив її!

Потім Ісус глянув на фарисея і сказав: «Симоне, маю дещо сказати тобі». Мабуть, кров підступила до лиця Симона, коли він подумав про те, що Ісусу відоме його минуле. Раптом захриплим голосом він мовив: «Говори, Вчителю». І тоді Христос розповів історію про двох боржників, після якої запрошувався висновок: той, кому більше прощено, більше любить. «Подібно до того, як Натан учинив з Давидом, так і Христос гірку правду зодягнув у слова притчі» (Там само). Тепер Симон знав, що він потребує більшого прощення. «Симона зворушила доброта Ісуса, Котрий не осудив його відкрито перед усіма гостями... Його гордість упорилася, і він покався. Гордий фарисей став покірним, самовідданим учнем» (Там само).

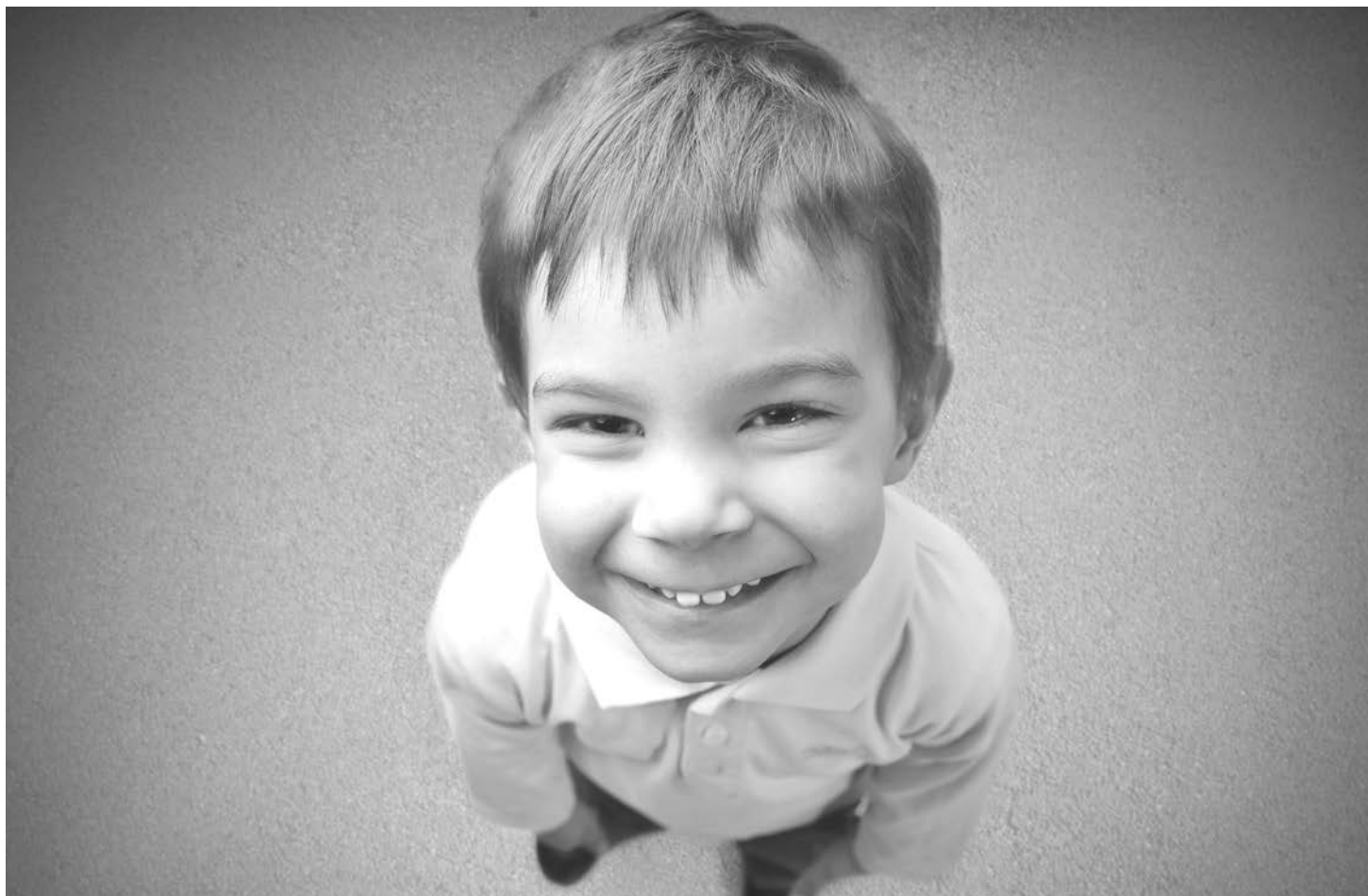
У Марії були вагомі причини намастити пахощами ноги Христа. Вона хотіла засвідчити Йому про свою любов ще до того, як Він прийме смерть. Вона передчувала, що цей час уже наближається й хрест не омине її дорогого Спасителя. Саме Святий Дух дав їй можливість побачити прийдешні події.

МАРІЯ БІЛЯ ГОЛГОФИ

Останній епізод, у якому згадується Марія, змальовує саме Голгофу. Тієї жакливої п'ятниці Марія ридала біля підніжжя хреста. Вона була безсила щось змінити, тому й оплакувала свого улюбленого Господа. Марія залишалася біля Нього, аж доки не стемніло. Вона чула, як Він молився, бачила, як Він помер, як розвіявся морок і як слава від престолу Божого засяяла навколо Нього. Марія намагалася допомогти, коли Його тіло знімали з хреста, загортали в саван і клали в могилу. А потім просто заснула в сльозах. Наступного дня вона, схлипуючи й спотикаючись на кожному кроці, шукала свого Господа всюди. А в неділю вранці голосно заридала, почувши Його голос, коли Він окликнув її: «Маріє!» Зрадівши, жінка впала до Його ніг. Це єдине слово повернуло душі радість служіння, яку вона відчувала щоразу, перебуваючи біля ніг Ісуса. Місце Марії було саме там: біля Його ніг вона сиділа в ті дні, коли світило сонце; біля Його ніг вона була й у час скорботи, коли помер брат; біля Його ніг вона звершувала своє просте служіння напередодні подій на Голгофі. Не відходила від підніжжя хреста вона й під час розп'яття. У день воскресіння Христа Марія знову раділа біля Його ніг.

Як би хотілося, щоб у день воскресіння Спаситель покликав кожного з нас на ім'я. Я б упав тоді до Його ніг з вигуком відданості: «Учителю, Учителю!» Освячене життя Марії, яка отримала прощення й не уявляла більше себе без Христа, – дивовижний приклад для нас.

Л. Хардінг



ЛИСТИ ДОБРА

«За все дякуйте, бо це Божа воля в Ісусі Христі щодо вас» (1 Сол. 5:18).

Пусть солнце вас согреет,
Пусть счастье вас найдет,
Пусть боль не одолеет
И радость не уйдет.

Пусть доброта вам светит,
Сердца пусть не болят,
И выросшие дети
Пусть вас благословят!



"БОЮСЯ СТАТИ ЗЛИМ"

Ми щодня займаємося якимись справами: важливими, терміновими, складними й не дуже. Іноді замислюємося над важливістю своїх вчинків, а іноді просто живемо, не звертаючи увагу на наслідки своїх дій. Та саме вони формують не лише наше життя, але й життя нашого оточення. Один добрий вчинок, зроблений від усього серця, породжує радість, надію та змінює багато життів.

Ми живемо у світі постійного протистояння добра і зла. Набувши певного життєвого досвіду, ми, дорослі люди, можемо припустити, до яких наслідків призведе той чи інший вчинок. На підставі цих припущень ми намагаємося чинити правильно і докладаємо чимало зусиль, щоб, почувши зле слово у відповідь на прояв доброти, не відповісти тим самим, адже зло ніколи не переможе злом.

Під час спілкування з дітьми в дитячому будинку на запитання: «Чого ви боїтеся найбільше?» – хлопчик відповів: «Боюся стати злим». Хіба йому хтось пропонує бути злим? Ні. Проте, опинившись в обставинах, де яскраво виражений дефіцит уваги та любові, дитині доводиться захищати себе. І нерідко вона діє за принципом «виживає найсильніший», тому зраджує своїм прагненням бути добрим, адже треба бути сильним. А хто, як не ми, дорослі, вкаже їй на те, що саме доброта має найбільшу силу?

І як приємно після чергової зустрічі побачити їхні очі, які випромінюють

надію. Адже вони мріють про щасливе майбутнє, яке залежить від нашого з вами ставлення до їхнього сьогодення. А часом достатньо лише з небадужістю та співчуттям поглянути на їхні долі й виявити доброту та турботу, аби дитина повірила в переможну силу добра й сама почала прагнути до нього.

Поспішайте робити добро!

Олексій Нев'янцев



Моей мамы нет уже давно,
Но я жду с волненьем встречу нашу,
И надежды кистью полотно
Своей жизни бережно раскрашу.

Пусть увидят те, кто, как и я,
Близкого со скорбью провожали
В этот мрачный мир небытия,
По дороге боли и печали,

Пусть увидят, что надежда есть
В многоцветье Божьих обещаний,
И звучит для всех Благая весть
Над пучиной горя и страданий.

А свободу пленникам могил,
Сохранившим веру и надежду,
Властелин миров предвозвестил,
Обещая вечности одежду.

Вот тогда друг друга мы найдем
И обнимем радостно друг друга!
Над кристальной свежести ручьем,
На краю прекраснейшего луга.

Ни одной морщинки на лице,
Над висками нет седой вуали,
В золотом, блистающем венце –
Крик восторга сдержим мы едва ли.

И не нужно вновь считать года,
И менять увядшие букеты.
Дышит счастьем каждая звезда
И былинка милой нам планеты.

Ольга Бокова



ЯКЩО НАДЯГНУТИ ОКУЛЯРИ

Після п'ятнадцяти років роботи за комп'ютером у мене дуже погіршився зір. Навіть довелося змінити окуляри на сильніші. Хоч я надягаю їх, лише коли читаю книги, шию або працюю за комп'ютером.

А ось на кухні окулярами не користуюся, навіть коли перебираю гречку. Напевно, я просто не хочу витрачати час і бігти в кімнату за окулярами.

Але якось на днях я все-таки надягнула окуляри – і не пожалувала. А знаєте чому? Я підійшла до холодильника, подивилася на нього через окуляри і здивувалася! Терміново потрібно зайнятися прибиранням! Я навіть не підозрювала, дивлячись на мій білий холодильник, що він уже став сірим у дрібну потворну смужку.

Озброївшись губкою і м'яким засобом, я протерла не тільки поверхню холодильника, але й інші кухонні поверхні. Як все-таки добре, що я надягнула окуляри! А у процесі незапланованого прибирання тихий

внутрішній голос нагадав мені про те, що потрібно було б перевірити і стан свого серця. Як часто я зазираю туди? Можливо, мені потрібно надягнути і "духовні окуляри"?

«Господи, – молилася я, – що мені може послужити окулярами, щоб перевірити моє серце?»

Бог почув мою молитву. І коли наступного разу я розгорнула свою Біблію, то виявила слова, які були для мене у той момент дуже потрібними і важливими. Бог указав мені на духовні окуляри!

«Бо жодне тіло не оправдається ділами Закону, – адже через Закон пізнається гріх!» (Рим. 3:20).

Чесно кажучи, я ніколи не замислювалася над останньою фразою цих слів і вперто відмовлялася визнати користь Божого Закону. Тепер я з благоговінням прошу, аби Бог очистив моє серце від тих плям непослуху, яких я ніколи раніше не зауважувала без чудових окулярів Божого Закону.

Можливо, мій досвід буде корисний ще для когось, щоб надягнути Божі окуляри і подивитися на своє серце!

Богдана Енжель



ДАРИ СВОЮ
ЛЮБОВЬ ДРУГИМ

Дари свою любовь другим.
Не по делам, не по заслугам.
Не для того, чтоб стать им другом,
Не тем лишь, кто тобой любим.

А тем, кто оказался рядом,
С кем свел тебя Господь в пути –
Пусть даже краткий миг иди –
Дари любовь, не жди награды.

И приумножится любовь,
И перельется через край,
Ты только, не скупясь, отдай,
Она вернется к тебе вновь

В тот миг, когда средь суеты
Усталость ляжет, как недуг,
Любовь подарят тебе вдруг,
Так, как теперь даруешь ты.



ТОБІ, МОЯ МАМО

Тобі, моя мамо, слова найщиріші
Вихожу серцем, неначе перлини,
З вечірньої пісні, з ранкової тиші,
З блакитного неба та грона калини.

І сняться мені серед темної ночі
У місті, далеко від рідної хати,
Твої волошкові, усміхнені очі,
Які нас ще й досі навчають кохати.

А мрії твої над стежиною в'ються,
Мов ластівки, кличучи щастя у долю,
І спогади в душу струмочками ллються –
Як ти берегла нас від суму та болю.

Промінчики зморшок услід за роками
Торкнулись обличчя твого ненароком,
Хоча у глибинах душі малюками
Ще й досі ти бачиш нас люблячим оком.

Долоні тримають гарячу хлібину,
А в серці турботи, мов квіти, зростають –
Що ще знадобилося б донечці й сину?
Вони, наче з півдня птахи, завітають.

Тобі, моя мамо, слова найщиріші
Вихожу серцем, неначе перлини,
Идучи по стежині з ранкової тиші,
До нашої зустрічі лічу хвилини.

Ольга Бокова



ЩАСЛИВА СІМ'Я



Дослідники з'ясували, що більшості щасливих сімей притаманні такі характеристики:

- **Посвяченість.** Поставте Бога на перше місце, допомагайте один одному у своїй сім'ї – і ви станете такими, якими вас бажає бачити Господь.

- **Вдячність і висока оцінка.** Приділяйте увагу і підтримуйте один одного. Робіть акцент на перевагах один одного, а не на недоліках.

- **Спільне проведення часу.** Частіше бувайте разом: працюйте, відпочивайте, займайтеся спортом, проводьте разом дозвілля. Не дозволяйте роботі, навчанню або особистим захопленням забирати час, виділений для сім'ї.

- **Спілкування.** Щоб добре розуміти один одного, члени сім'ї повинні ділитися своїми почуттями і думками. І якщо ви не будете це робити, незабаром можете стати чужими.

- **Релігія.** Надзвичайно важливо мати одне віросповідання і релігійні цінності. Спільне поклоніння об'єднує сім'ю. Але найважливіше – це відданість Богові, Який є основою сім'ї.

- **Ігри та почуття гумору.** Щасливі сім'ї весело проводять час: разом грають, сміються. Почуття гумору допомагає у скрутні хвилини.

- **Розподіл відповідальності.** Якщо члени сім'ї будуть робити все необхідне для того, щоб задовольнити потреби один одного, кожен стане щасливішим. Будьте терпеливими і відповідальними.

- **Спільні цілі й інтереси.** Чим більше спільних інтересів у членів сім'ї, тим більше часу вони проводитимуть разом. Схожі інтереси і спільні цілі допомагають родині будувати плани і робити життя різноманітнішим.

- **Служіння іншим.** Допомога іншим людям сприяє об'єднанню сім'ї.

- **Визнання проблем і пошук шляхів їхнього вирішення.** Щасливі сім'ї не застраховані від проблем, але вони визнають їхню наявність і разом шукають шляхи вирішення.

Зробіть Бога головним у вашій родині, а також намагайтеся

дотримуватися перерахованих вище порад, тоді у вашому домі пануватиме Небесна атмосфера.

К. Кузьма



ОСОБЛИВИЙ СТАТУС



Протягом майже шести років син благав про сестричку, хоч і знав, що для його матері буде небезпечно народити ще одну дитину. Ми попросили нашого родича, який працював у пологовому відділенні лікарні, повідомити нам, коли у них з'явиться дитина на всиновлення.

Минуло чотири роки. Ми давно забули про цю розмову, але одного дощового недільного ранку пролунав телефонний дзвінок.

Наш родич запитав, чи ми все ще зацікавлені в усиновленні. Після молитви ми відразу ж домовилися про зустріч із соціальним працівником і лікарем.

Протягом трьох годин наша сім'я визначалася з ім'ям. І незабаром ми вже розглядали наш маленький рожевий згорткок.

Через двадцять три години після дзвінка ми привезли дитину додому, а наша сім'я і друзі подбали про плясечки, ковдри, одяг, автокрісло, колиску, дитяче харчування, підгузки і навіть про педіатра.

Однак у нас виникало безліч запитань: чи будемо ми любити Софію так само, як ми любимо Гліба? Чи буде вона відповідати нам взаємністю? Чи витримаємо ми процес усиновлення? А якщо її батьки передумають?

Незабаром новий батько Софії зрозумів, що він не міг би любити свою маленьку дівчинку ще більше. Мама була в захваті від її енергійності, а братику було приємно тримати її на руках і лоскотати їй животик. Ніщо інше не мало значення.

Спостерігаючи, як Софійка відповідала на нашу любов, ми краще зрозуміли те, що Бог запропонував нам, усиновленим дітям, і який сильний біль ми завдаємо Йому, коли відкидаємо Його. Бог Усесвіту сказав нам: «Я зроблю вас Своїми синами і дочками. Ви станете членами царської родини і дітьми Небесного Царя».

О, якби ми відповідали так, як маленька Софійка, – з найбільшою любов'ю і довірою – і прийняли найвищу честь стати частиною Божої сім'ї! Якщо ми приймемо викуплення, подароване Ісусом, то зможемо стати спадкоємцями Царя. О, яку радість це викличе на Небесах!

Ісус зробив усе для нашого всиновлення. Чи приймемо ми високий статус сина і доньки Небесної сім'ї?

Р. П.



ЇЖА НА ВСЕ ЖИТТЯ

Здорове харчування зміцнює здоров'я людини: полюбіть корисну їжу!

Припустимо, ви щойно купили автомобіль вашої мрії: Porsche Panamera, Mercedes-Benz класу S або Audi A8. Чи будете ви використовувати неякісне паливе, забувати міняти масло або нехтувати всіма рекомендаціями виробника щодо перевірки технічного стану автомобіля? Звісно, ні! Заплативши понад 90 тисяч доларів за розкішний автомобіль, ви сумлінно підтримуватимете його в оптимальному стані.

Організм людини – набагато складніший і більш витончено сконструйований механізм, ніж будь-який автомобіль у світі. Наші тіла – це диво нескінченної інженерної думки. Подумайте про влаштування однієї клітини, складну будову мозку та серця або Божественне чудо народження. Нас дивує ретельно продумана будова людського тіла. Люблячий Творець створив нас, але, як і розкішний автомобіль, наші тіла вимагають найкращого палива для підтримки нашого життя, а це паливо надходить зі спожитої нами їжі. Якщо використовувати паливо низької якості, тоді розкішний автомобіль втрачає потужність, не може розвивати великої швидкості, зменшується кілометраж його пробігу, і двигун виходить з ладу. Без правильного харчування наш організм також не функціонує належним чином.

Збалансоване харчування, яке складається з кращих продуктів, забезпечить нас найважливішими поживними речовинами, необхідними для росту, підтримки та функціонування організму. Якщо ми харчуємося неякісними продуктами або не їмо достатньої кількості овочів та фруктів, організм страждає. Споживаючи багато рафінованих продуктів, ми можемо легко набрати надмірну вагу й змусимо організм страждати від браку життєво важливих поживних речовин. Наш Творець дбає про наше здоров'я, і нам теж слід дбати про себе. Апостол Іван висловив побажання нашого Господа, написавши: «Любий, молюся, щоб тобі добре велося в усьому і щоб ти був здоровий, як добре ведесться твоєї душі» (3 Івана 2).

Турбота про наші тіла – не доповнення до християнського життя. Вона перебуває в центрі Божого плану для нашого життя. Ми спасенні благодаттю, і тільки благодаттю (див. Ефес. 2:8). Проте ми не зможемо досягти Божої мети для нашого життя, якщо

погані звички в харчуванні стануть причиною виникнення хвороб, яких можна було б уникнути, а потім – і передчасної смерті.

ЩО ТАКЕ ЗДОРОВЕ ХАРЧУВАННЯ?

Ми отримуємо поживні речовини для нашого організму з продуктів, які обираємо для харчування. Травлення – це складний процес розщеплення їжі на окремі будівельні блоки, щоб організм міг засвоїти та використати їх для підтримки життя. Цей процес починається в ротовій порожнині, триває в шлунку, потім у тонкому кишечнику і, врешті, у товстому кишечнику.

Поживні речовини, необхідні для нашого організму, поділяються на такі категорії:

- **Вуглеводи.** У раціоні, який забезпечує «високоякісне паливе», найбільша кількість вуглеводів має надходити з багатих нерафінованих джерел, таких, як цілісні зерна, бобові, фрукти й овочі.

- **Білки.** Кожна клітина організму містить білки. Вони потрібні для відновлення та росту тканин. Майже всі продукти містять певну кількість білка, тому продукти тваринного походження, такі як молоко та яйця, хоч і є основними, але не єдиними його джерелами. Бобові (квасоля, горох, сочевиця, соя) містять багато білка.

- **Жири** – концентроване джерело енергії. На жаль, ми часто споживаємо багато жирів, оскільки нам подобається смак, який вони надають їжі. Наприклад, багато людей віддають перевагу картоплі "фрі" перед відварною картоплею. Горіхи в помірних кількостях забезпечують нас жирами високої якості. Організм потребує таких жирів для засвоєння жиророзчинних вітамінів.

- **Вітаміни.** Як найважливіші органічні компоненти раціону, вітаміни необхідні в невеликих кількостях для нормального росту й активності. Більшість із них містяться в різних продуктах харчування. Деякі є жиророзчинними, інші – водорозчинними. Якщо ми не отримуємо їх у необхідній кількості, спостерігається їх нестача (авітаміноз).

- **Мінерали.** Ці неорганічні елементи відіграють життєво важливе значення для здоров'я людини й містяться в продуктах як тваринного, так і рослинного походження. Дефіцит мінералів може негативно позначитися на здоров'ї.

- **Антиоксиданти та фітоелементи.** Нині вчені налічують сотні цих

речовин, які захищають організм від хвороб і деяких наслідків старіння. Вони містяться в цільних зернах, фруктах, овочах і горіхах.

ПОВНОЦІННЕ ХАРЧУВАННЯ З ПРОСТИХ ПРОДУКТІВ

Яке найліпше харчування для здоров'я? Подумайте про їжу, яку Бог дав нашим прабатькам в Едемському саду. У книзі Буття Сам Бог пропонує людям меню для здорового самопочуття. «І сказав Бог: „Оце дав Я вам усю ярину, що розсіває насіння, що на всій землі, і кожне дерево, що на ньому плід деревний, що воно розсіває насіння, – нехай буде на їжу це вам!“ (Бут. 1:29). Основою первісного раціону харчування, призначеного Творцем для людей, була рослинна їжа. Коли Адам і Єва залишили сад, наш Господь додав до їхнього щоденного раціону траву польову (див. Бут. 3:18), тобто коренеплоди. Формуючи свою дієту з продуктів, мудро обраних у відповідних кількостях з меню, запропонованого Господом, ми можемо легко задовольнити свої потреби в необхідних поживних речовинах.

Пропонуємо перелік продуктів, які обов'язково мають бути в нашому меню.

- **Злаки та крупи** повинні складати основу нашого раціону. До них належать цільнозерновий хліб, макаронні вироби, рис, кукурудза та інші крупи. Ці продукти, якщо використовуються в нерафінованому (неочищеному) вигляді, багаті на клітковину, складні вуглеводи й містять цілий комплекс вітамінів і мінералів.

- **Фрукти та овочі** бувають різних кольорів, смаків та текстур і є найбагатшим джерелом захисних фітоелементів, антиоксидантів, вітамінів і мінералів. Багато людей, здається, віддають перевагу фруктам над овочами, але нам потрібен баланс того й іншого. Продукти із цієї групи, що мають найбільш насичений колір, часто містять найбільшу кількість фітоелементів і антиоксидантів.

- **Бобові, горіхи і насіння.** Бобові, такі як квасоля, горох, сочевиця і соя, є чудовим джерелом білка поряд із мінералами, вітамінами та іншими захисними елементами. Горіхи та насіння забезпечують нас необхідними жирами, та оскільки вони висококалорійні, ми повинні обмежити їх вживання до однієї-двох порцій на день. Невегетаріанці включають до свого раціону рибу та м'ясо, але це не найкраща дієта. Деякі поживають

молочні продукти та яйця. Слід враховувати, що ці продукти тваринного походження мають високий вміст холестерину, що може сприяти захворюванню коронарної артерії, тому вживати їх слід в обмеженій кількості. Їжа тваринного походження містить безліч важливих поживних речовин, зокрема залізо, кальцій і вітамін B₁₂, проте є певний ризик для здоров'я.

Вітамін B₁₂ міститься лише в продуктах тваринного походження й запобігає злов'язній анемії та неврологічним розладам, а також сприяє нормальному розподілу клітин. Дуже важливо, щоб ті, хто вирішив не вживати продукти тваринного походження, регулярно додавали до їжі достатньо продуктів, збагачених вітаміном B₁₂, або отримували його у вигляді добавок.

- **Жири, олії, цукор і сіль.** Організм потребує цих елементів лише в невеликих кількостях. Тоді як незамінні жири й натрій є життєво важливими для організму, надмірна їх кількість може викликати серйозні проблеми зі здоров'ям. Йод є необхідним мікроелементом, який легко отримати, використовуючи йодовану сіль, але також він міститься й у морській солі, водоростях або харчових добавках. Для здоров'я організму не потрібен рафінований цукор, але в невеликих кількостях він покращує смак їжі і робить її більш апетитною. Дієтологи сьогодні визнають, що рослинна їжа повинна становити основу здорового харчування для підтримки хорошого здоров'я і зниження ризику захворювань. Одним з найбільш важливих принципів збалансованого харчування на основі рослинної їжі є вибір різноманітних продуктів. Такі продукти найкраще вживати в натуральному вигляді – нерафінованими та неперодібними.

Сьогодні медицина визнає переваги вегетаріанської дієти. Харчування на рослинній основі характеризується:

- низьким вмістом жирів, особливо насичених, та рафінованого цукру;
- відсутністю холестерину (особливо у веганів);
- високим вмістом харчових волокон, захисних фітоелементів, антиоксидантів, вітамінів та мінералів.

ПРИНЦИПИ ВИБОРУ КОРИСНИХ ПРОДУКТІВ

Здорове харчування вимагає правильного вибору продуктів. Ось ці прості принципи:

- **Різноразмірність.** Найважливіший принцип здорового харчування – різноманітність раціону. Це забезпечує широкий спектр поживних речовин для підтримання здоров'я, а різна текстура, смак і колір посилюють задоволення від їжі.

- **Якість.** Нехай основою вашого харчування будуть цільні продукти, а не рафіновані. Вони забезпечують організм поживними речовинами, а не зайвими калоріями.

- **Помірність.** Навіть корисне потрібно вживати в міру, а деякі продукти – взагалі в обмеженій кількості. Приміром, сіль і жири необхідні організму, щоб підтримувати електrolіти. Однак якщо їх вживати надміру, то можна зашкодити організму. Тож, харчуючись навіть корисними продуктами, не перестарайтеся! Аби мати нормальну вагу тіла, стежте, щоб кількість енергії, яку організм одержує з продуктів харчування, дорівнювала кількості енергії, яку він витрачає.

Уникайте харчових продуктів високого ступеня очищення: поживні елементи в них майже відсутні. Відмовтеся від продуктів і напоїв, які взагалі не мають поживної цінності (алкоголю, кави, солодкої газованої води).



ЗУСТРІЧАЙТЕ ЦІЄЇ ВЕСНИ

До відзнаки **500-річчя** Реформації



Телеканал «**Надія**» представляє

Ток-шоу «**Реформація-500**»

...про її наслідки в усіх сферах життя.

■ **Sola Fide** - тільки вірою ■ **Sola Scriptura** - тільки Писання



■ **Sola Gratia** - тільки благодаттю



■ **Soli Deo Gloria** - тільки Богу слава



■ **Solus Christus** - тільки Христос



ПРОТИСТАНТИЗМ - відступлення від християнства чи його відновлення?



В ЧОМУ духовний секрет економічного розвитку Європи?

ЧОМУ європейська Реформація змінила світ?

Інформаційний портал **r500.ua**



НА СУПУТНИКУ
ASTRA 4A



SMART TV
LG, PHILIPS, SAMSUNG



В КАБ.МЕРЕЖАХ
ВАШОГО МІСТА



НА МОБ.ДОДАТКАХ
IOS, ANDROID



0 800 30 20 20
Безкоштовно по Україні



contact@hope.ua
а/с 36, Київ - 71,
04071 Україна



contact-hope

Наша адреса

Щомісячна газета «Вічний Скарб»
Видавець – християнське видавництво «Джерело життя»
Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Богословська експертиза: доктор богослов'я Ігор Корещук
Відповідальний редактор: Яна Хорошко
Над номером працювали: Олена Котлярова, Олена Мехоношина
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк
Коректори: Ганна Борисовська, Інна Джердж
Дизайн та верстка: Артур Антер
Наклад: 100 000 прим.
Адреса: 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net; тел.: (044) 467-50-72

Якщо Ви бажаєте пожертвувати кошти на розвиток газети, то можете це зробити через банк.

Наші реквізити:
Ідентифікаційний код:
ЄДРПОУ 19350731
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10А
Рахунок: 26006149457
МФО 380805
Найменування банку
«РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ» у м. Київ

Редакція залишає за собою право друкувати матеріали в дискусійному порядку, не поділяючи поглядів автора, а також право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не рецензуються і не повертаються. Оголошення, реклама та листи дописувачів друкуються мовою оригіналу. Листування ведеться лише на сторінках газети. Відповідальність за зміст статей несе автор.

Свідоцтво про державну реєстрацію
Серія KB №8176 від 03.12.2003

